

أدعية الصلاة وأذكارها - بشتو

دمونخ دعاگانے

جمعیۃ الدعوة والارشاد وجمعیۃ الجالیین بالزلفی

۲۷۸

ہاتف: ۴۲۳۴۴۶۶ ۰۱۶ - فاکس: ۴۲۳۴۴۶۷ ۰۱۶

جمعیۃ الدعوة بالزلفی

دمونخ دعاكانے

أدعية الصلاة وأذكارها - بشتو

جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات في الزلفي

Tel: 966 164234466 - Fax: 966 164234477

أدعية الصلاة وأذكارها

أعدّه ترجمه إلى اللغة البشتو

جمعية الدعوة والإرشاد و توعية الجاليات بالزلفي

الطبعة الثانية : ٨ / ١٤٤٣

ح) المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي

أدعية الصلاة - الزلفي، ١٤٤١هـ

٤٤ ص، ١٧-١٢ اسم

ردمك: ٩-١٦-٨٢٤٣-٦٠٣-٩٧٨

(النص باللغة البشتو)

١- الأدعية والاذكار أ- العنوان

١٤٤١/٤٣هـ

ديوي ٩٣، ٢١٢

رقم الإيداع: ١٤٤١/٤٣هـ

ردمك: ٩-١٦-٨٢٤٣-٦٠٣-٩٧٨

مقدمه

داخائسته مجموعه د دعاگانو او د اذکارو ده چي د نبی صلی الله علیه وسلم نه په اذان ، اودس او د مونخ باره کښی نقل ده ، مسلمانانو دپاره پکار دی چي پدي عبادت باندي حرص وکړی حکه دا دعاگانی د تجاوز کولو نه محفوظي دی، او قبلیدلو ته ډیري نژدی دی ، او ددی لحاظ هم پکښی ساتلی شی چی مختلف الفاظ د دعاگانو رانقل کړی شوی دی ، د سنت د حفاظت دپاره او د سترې والی دختمولو دپاره او د خشوع د حاصلولو دپاره ، او مونږه د کتاب د ورکوتوالی خیال ساتلی دی که څوک د مزید اذکارو ایراده لری نو مفصل کتابونو ته دی رجوع وکړی پدی کتاب کښی د متفق علیه حدیث متعلق مونږه صرف د بخاري کتاب په الفاظو باندي اکتفاء کړی ده ، د الله سبحانه وتعالی نه دعاء ده چی دا عمل فائده مند وگرځوی او دا کوشش زمونږه قبول کړی او کوتاهی راته معاف کړی او جنت ته د داخلیدو سبب وگرځوی آمین.

د مونځ دعاگانې او اذکار

د اودس نه مخکېني (تسميه) بسم الله وئيل: ترجمه: «شروع کوم په امداد دنوم د الله تعالى باندې»

د اودس نه روستو دعاء: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

ترجمه: «زه گواهي کوم چي نشته دي حقدار د بندگي سيوا د يو الله نه او محمد صلي الله عليه وسلم د الله بنده اورسول دي» [رواه

مسلم: ۵۵۴]

د مؤذن آواز د اوريدلو په وخت کېنې دعاء

مؤذن چي څه الفاظ وائي هغه به اوريدونکي هم ووائي او بيا به په رسول الله ﷺ باندې درود شريف او وائي: «د مؤذن ددي وينا په وخت کېنې» (حي على الصلاة، حي على الفلاح): (مونځ ته راشئ، کاميابي طرفته راشئ) تقول (اوريدونکي به وائي): (لا حول ولا قوة إلا بالله) ترجمه: نشته دي اړونکي (د گناه نه) او نشته دي توفيق ورکونکي (د نيکي) مگر صرف يو الله دي.

(بيا به اوواي) «اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مُحَمَّدًا الَّذِي وَعَدْتَهُ».

(ترجمه): اے الله! چه رب ددي پوره دعوت ئي او (رب) د قائميدونكي مونځ ئي، محمد ﷺ ته وسيله (جنت كښي يوه مرتبه ده) او فضيلة (مهرباني) وركړي او د مقام محمود مرتبي ته ئي ورسوي هغه چي تا ورسره وعده كړي ده [رواه البخاري: ٦١٤]

څوك چي دا دعاء اوواي د هغه دپاره د نبی ﷺ شفاعت واجب شي:

د الدعوة التامة نه مراد اذان دی، او الوسيلة نه مراد په جنت كښي يوه مرتبه ده چي يو بنده د بندگانو د الله تعالى نه به د هغي حقدار وي او نبی ﷺ فرمايلي دي، چي زه اميد كوم د الله تعالى نه چه زه هغه يو بنده به زه يم.

جومات ته د داخليدو دعاء: «اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ»

اے الله! زما دپاره د خپل رحمت دروازي كهولاوي كړه [رواه مسلم: ١٦٥٢]

جومات نه د وتلو دعاء: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ) [رواه مسلم: ١٦٥٢] اے الله! زه ستانه ستا مهرباني غواړم:

جومات ته د تلوو دعاء : ((اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا ، وَفِي لِسَانِي نُورًا وَاجْعَلْ فِي سَمْعِي نُورًا ، وَاجْعَلْ فِي بَصَرِي نُورًا ، وَاجْعَلْ مِنْ خَلْفِي نُورًا ، وَمِنْ أَمَامِي نُورًا ، وَاجْعَلْ مِنْ فَوْقِي نُورًا ، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا ، اللَّهُمَّ أَعْظِنِي نُورًا)) اے الله ! زما په زړه کبسي رنړا واچوي او په ژبه زما کبسي رنړا واچوي او زما په اوریدلو کبسي رنړا واچوي او په لیدلو زما کبسي رنړا واچوي او زما نه روستو رنړا وگرځوي او زما د مخکبسي رنړا وگرځوي او زما د پاسه رنړا وگرځوي او زما د لاندې رنړا وگرځوي ، اے الله ! ما له رنړا راکړي . [متفق عليه : ۶۳۱۶ ، ۱۷۹۹ . وهذا لفظ مسلم]

*** د رنړا نه مراد، رنړا د حق او د حق بیان دي

د مونځ د شروع کولو دعاء:

۱- ((اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ . اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنَقِّي الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ)) [متفق عليه : ۱۳۵۴ ، ۷۴۴] اے الله ! لري والی راوی زما او زما د گناهونو ترمینځ لکه څنګه چی تا د مشرق او مغرب ترمینځ لری والی راوستی دي ، اے الله د گناهونو نه ما داسی پاک کړي لکه څنګه چه سپینه جامه د څیرو نه پاکیدلی شی او اے الله ! زما گناهونه په اوبو، اووره او گلۍ باندی اووینځی .

۲ :- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ ، وَتَعَالَى جَدُّكَ ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ» ترجمه : اے اللہ! پاکی دہ تالره سره د حمد ستانه او برکتونو والا دی نوم ستا ، او اوجت دی مقام ستا ، او ستا نه علاوه حقدار د بندگی نشته دي. [رواه أبو داود والترمذي: ۷۷۰ ،

۲۴۲. وصححه الألباني]

❖ ❖ **سبحانك** : (د ټولو نقصانونو نه ستا دپاره پاکی بیانوم) عظمتك (يعني لوتی ستا) ، وجلالك (او شان ستا) ، وفضلك (او مهرباني ستا).

۳ - «الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ»

ترجمه : ټول صفتونه د ألوهیت الله تعالی دپاره دی چی ډیر زیات پاکیزه او مبارک صفتونه دی [رواه مسلم: ۱۳۰۷]

۴ - «اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا»

الله تعالی لوتی دي په ډیر لوتی سره او الله تعالی لره ستائینی دی ډیری ستائینی او پاکی ده الله تعالی لره د صباح په وخت کښی او د بیگا په وخت کښی. [مسلم: ۱۳۰۸]

۵ - «اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ ، فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ، اهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ» .

۵ - اے الله! چي رب د جبرائيل عليه السلام او د ميکائيل عليه السلام او د اسرافيل عليه السلام دی ، ناشنا پيداء کونکي د آسمانونو او د زمکي ئي ، او په پتو خيزونو باندې پوهه ئي ، او ته فيصله کونکي ئي د خپلو بندگانو مينځ کښې په هغه کارونو کښې چي دا خلق پکښې اختلاف کوي ، اے الله! په خپل توفيق باندې ماته هدايت وکړه د حق طرفته هغه چي اختلاف پکښې کړي شوي دي ، يقينا ته هدايت کوي نيغې لاري ته چاته چه وغواړي ، [رواه مسلم : ۱۸۱۱]

۶ - ((وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِي فَاعْفُرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعًا، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ ، لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا ، لَا يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ ، لَبَّيْكَ ، وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ كُلُّهُ فِي يَدَيْكَ ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ))

۶ - ((تابع کړې دی ما خپل مخ (يعنی ځان) هغه ذات ته چي ناشنا ئي پيداء کړې دی ، آسمانونه اوزمکي ، په داسې حال کښې چي کلک يم په توحيد او نه يم د مشرکانونه ، يقينا

زما مونځ او زما قرباني ، او زما ژوند او مرگ د الله تعالى دپاره دی چی پالونکی د ټولو مخلوقاتو دی ، او هیڅ شریک ورسره نشته دی او پدی (توحید) ما ته حکم شوی دی او زه د مسلمانانو د پلی نه یم ، اے الله! ته بادشاه ئی ، نشته حقدار د بندگئ مگر صرف ته ئی، ته زما رب ئی، او زه ستا بنده یم، ما خپل ځان باندی ظلم کړی دي او خپل گناهونو باندی اعتراف کوم (یعنی منکر ترینه یم) ما ته زما ټول گناهونه اوبخه ، یقینا د گناهونو بخونکی نشته دي مگر صرف ته ئی ، خائسته اخلاقو طرفته راته هدایت وکړه ، نشته خائسته اخلاقو ته هدایت کونکی مگر صرف ته ئی او ناکاره اخلاق زما نه وارپه وه او زمانه ناکاره اخلاق نشی اړولی مگر صرف ته ، زه حاضر یم تاته (اے الله) او ځان نیک بخته کوم په تا باندی او ټول خیر ستا په لاس کښی دی (څنگه چی ستا دشان سره لائق وی) او شر نشی منسوب کیدلی ستا طرفته ، زه ستا د وچی نه یم او تا باندی می ځان سپارلی دی، ته برکتونو والا ئی او اوچت دی شان ستا، زه ستانه بڅنه غواړم او تاته توبه وباسم. [رواه مسلم: ۱۸۱۲]

د رکوع اذکار:

۱- «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ» «پاکی ده رب زما لره چه ډیر لوئی
دی» [رواه مسلم: ۱۸۱۴]

یو ځل وئیل واجب دی او زیات وئیل ئی بهتره دی :

۲- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»

«پاکی ده تالره اے الله! چی زمونږه رب ئی سره د حمد
ستانه اے الله ما ته بڅنه وکړی . [متفق علیه: ۴۹۶۸، ۱۰۸۵]

۳- «سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ» [رواه مسلم: ۱۰۹۱]

الله پاک دی او ډیر پاک دی، رب د ملائکو او دجبرئیل
علیه السلام دی.

۴- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبْرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ»
[رواه أبو داود والنسائي: ۸۷۳، ۱۱۳۳. و صححه الألباني]

پاکی ده (هغه ذات لره چه) خاوند د لوئی قدرت دی او لوئی
بادشاهت والا او ډیر لوئی عظمت والا دی .

۵- «اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَلَكَ أَسْلَمْتُ خَشَعْتُ لَكَ
سمعی وبصری وخی عظمی وعصبی» [رواه مسلم: ۱۸۱۲]

اے الله ما ستا د پاره رکوع وکړه، او په تا باندي می ایمان
راوړی دی او ستا فرمانبردار یم ، زما اوریدل ، زما لیدل ،

زما د بدن مغز زما هډوکی ،زما د بدن پلئی تاته (اے الله)
عجزی کوی،

د رکوع نه پس اذکار:

۱ « رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ » (اے زمونږه ربه خاص ستا دپاره ټول
حمدونه دی) [رواه البخاري: ۷۲۲]

أو: « رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ » (اے زمونږه ربه او خاص ستا دپاره
ټول حمدونه دی) [رواه البخاري ومسلم: ۷۸۹، ۹۲۱]

أو: « اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ » (اے الله زمونږه ربه او خاص
ستا دپاره ټول حمدونه دی). [رواه البخاري ومسلم: ۷۹۶، ۹۰۴]

أو: « اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ » (اے الله ! زمونږه ربه خاص
ستا دپاره ټول حمدونه دی) [رواه البخاري: ۷۹۵]

خبرتيا: په احاديثو کښی د (شکر) لفظ ندى نقل شوی پدی
وينا کښی چی ((ربنا لك الحمد والشکر)).

۲ « اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِلءَ السَّمَاوَاتِ وَمِلءَ الْأَرْضِ وَمِلءَ مَا
بَيْنَهُمَا، وَمِلءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدَ »

اے اللہ ! زمونڱرہ ربہ ، ستا دپارہ هر قسمه صفتونه دئ،
دومره چئ آسمان تری ڊک شئ، او زمکه تری ڊکه شئ او
هغه خه چئ ددی دوارو مینځ کنبئ دئ او ددی نه پس هر
هغه خه ڊک شئ چئ ته ئئ وغوارئ. [رواه مسلم: ۱۸۱۲]

۳ «رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ. مِلْءُ السَّمَاوَاتِ وَمِلْءُ الْأَرْضِ وَمِلْءُ مَا شِئْتَ
مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلُ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ
عَبْدٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا
الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ» [رواه مسلم: ۱۰۷۱]

اے زمونڱرہ ربہ ستا دپارہ ٲول حمدونه دئ دومره حمدونه چئ
آسمانونه تری ڊک شئ او زمکه تری ڊکه شئ او ددی نه
پس هر هغه خه ترینه ڊک شئ چئ ستا خوبنه وئ ، اے د
ستائینی او د بزرگئ حقداره ربہ ، ڊیره رشتینی ده هغه وینا
چئ بنده (محمد رسول الله ﷺ) فرمائیلی ده ، او مونڱرہ
ٲول ستا بندگان یو ، اے اللہ ! خه چئ ته ورکوی دهغئ منع
کونکی خوک نشته او خه چئ منع کړئ دهغئ ورکونکی
خوک نشته اوخاوند د مالدارئ له د هغه مالدارئ ستا د
عذاب نه هیڅ فائده نشئ ورکوی.

یعنی مالداره انسان او صاحب د قدرت به د هغه مالدارئ
او قدرت د اللہ د عذاب نه خلاص نکړئ.

۴- « رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ » اے زمونڱه ره! ٽول صفتونه د ألوهيت ستا دپاره دی چی ډیر زیات پاکیزه او مبارک صفتونه دی. [رواه مسلم و البخاری: ۷۹۹]

د سجدی دعاگانی:

۱- « سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى » پاکي ده زما رب لره چی ډیر اوجت دی. [رواه مسلم: ۱۸۱۴]

❖❖ یو ځل وئیل واجب دی او باربار لوستل ټی غوره دی.

۲- « سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي » [متفق علیه: ۴۹۶۸، ۱۰۸۵]

«پاکي ده تالره اے الله! چی زمونڱه رب ټی سره د حمد ستا نه اے الله! ماته بځنه وکړی.

۳- « سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ » [رواه مسلم: ۱۰۹۱]

الله پاک دی او ډیر پاک دی چی رب د ملائکو او د جبرائیل علیه السلام دی.

۴- « سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ » [رواه أبو داود والنسائي: ۸۷۳ ، ۱۱۳۳ . و صححه الألباني]

پاکي ده (هغه ذات لره چی) خاوند د لوټی قدرت دی او لوټی بادشاهت والا او ډیر لوټی عظمت والا دي .

۵ - «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ دِقَّةً وَجِلَّةً، وَأَوَّلَهُ وَأَخِرَهُ، وَعَلَايَتَهُ وَسِرَّهُ» [رواه مسلم: ۱۰۸۴]

اے الله! زما ټول گناهونه معاف کړه، واپره گناهونه او لوي گناهونه او مخکښني گناهونه او روستني گناهونه او ښکاره گناهونه او پټ گناهونه .

۶ - «اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَلَكَ أَسَلْتُ سَجَدَ وَجْهِي لِلذِّي خَلَقَهُ وَصَوَّرَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَّرَهُ تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ» [رواه مسلم: ۱۸۱۲]

اے الله! ما ستا دپاره سجده وکړه، او په تا باندې می ایمان راوړی دی او ستا فرمانبردار یم. زما مخ هغه ذات ته سجده وکړه چاچی پیدا کړی دی او شکل ئی ورکړی دی دهغی او غوځونه ئی ورله خیرلي دي او سترگی ئی پرانستی دی، برکتونو والا دي خائسته پیدا کونکی ذات دي.

۷ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ» .

اے الله! زه پناهی غواړم ستا په رضا باندي ستا د غصی نه او ستا په معافی باندي ستا د سزا نه پناهی غواړم، اے الله! زه په ته باندي ستا نه پناهی غواړم، زه ستا ستائینه نشم کولی،

(ڇنگه ڇه ستا حق دی) ته هغه شان ئی ڇنگه ڇی تا د خپل
ځان صفتونه بیان کړی دی. [رواه مسلم: ۱۰۹۰]

لکه څنگه ڇی په سجده کښی ډیری دعاگانی کول سنت
دی د نبی صلی الله علیه وسلم ددی وینا د وځی نه: «أَقْرَبُ
مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ» [رواه مسلم:
۱۰۸۳]. سجده کښی بنده خپل رب ته ډیر نزدی وی نو ډیری
دعاگانی وغواړئ.

د سجدو مینځ کښی دعاء

۱ - «رَبِّ اغْفِرْ لِي. رَبِّ اغْفِرْ لِي» اے الله! ماته بخنه وکړی
اے الله ماته بخنه وکړی. [رواه أبو داود: ۸۷۴. وصححه الألباني]

۲ - «اللَّهُمَّ! اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي، وَ عَافِنِي، وَاهْدِنِي ، وَأَرْزُقْنِي»
(اے الله! ماته بخنه وکړی، رحم راباندی وکړی، معافی راته
وکړی، هدایت راته وکړی، او رزق راله را کړی) [رواه أبو داود:
۸۵۰. وصححه الألباني]

د تشهد کلمات

((التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ ، وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ
أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ))

ټول عبادتونه د الله دپاره دی ، بدنی عبادتونه ، مالی عبادتونه، اے نبی! په تادی سلام او د الله رحمت او برکت وی، او سلام دی وی په مونږه او د الله په نیکانو بندگانو باندی ، زه گواهی کوم چی د الله نه سوا بل هیڅوک د عبادت لائق نشته او گواهی کوم چی محمد ﷺ د الله تعالی بنده او رسول دي. [رواه البخاري : ۸۳۱]

ثم تقول: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»

اے الله ! رحمت نازل کړی په محمد ﷺ او په کورنئ د محمد ﷺ باندی څرنګه چی تا رحمت نازل کړیدی په ابراهیم علیه السلام او په کورنئ د ابراهیم علیه السلام باندی ، یقینا ته ستائیلی شوی ئی او لویئ شان والا ئی.

اے الله! برکت نازل کړی په محمد ﷺ باندی او په کورنئ د محمد ﷺ باندی څرنګه چی تا برکت نازل کړی دی په ابراهیم علیه السلام او په کورنئ د ابراهیم علیه السلام باندی ، یقینا ته ستائیلی شوی ئی او لویئ شان والا ئی. [رواه

يادگيرنه : د تشهد الفاظ په نورو صيغو باندې هم نقل دي چې دې مذکوره الفاظو ته نزدې دي.

د تشهد نه پس او د سلام نه مخکېنې دعاگانې:

۱ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ.، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ» .

اے الله! زه پناهې غواړم په تا باندې د قبر د عذاب نه، او د عذاب د اور نه ، او د ژوند د فتني نه او د مرگ د فتني نه او پناهې غواړم د فتني د مسيح الدجال نه ، او داسې نورې دعاگانې. [رواه البخاري ومسلم: ۱۳۷۷، ۱۳۲۸]

۲- «اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ ، فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ ، وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ» [رواه البخاري: ۸۳۴]

اے الله! ما په خپل ځان باندې ډير ظلم کړې دي او گناهونه معاف کونکي نشته مگر صرف ته ئې (اے الله!) ما ته د خپل طرفنه بڅنه وکړې او رحم راباندې وکړې يقينا ته بڅنه کونکي او رحم کونکي ئې.

۳ - «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَسْرَفْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ» [رواه مسلم: ۱۸۱۲]

اے اللہ! ماتہ بخنہ وکری د هغه گناهونو چي ما مخکبني کپري دی او هغه چه ما روستو کپري دی او هغه گناهونه چي ما پت کپري دی او هغه گناهونه چي ما بنکاره کپري دی او هغه چي ما زياتي کپري دی او هغه گناهونه چه ته ورباندي زما نه خه پوهه ئی (اے اللہ!) ته مخکبني ئی او ته روستوني ئی ، نشته دی حقدار د بندگئي مکر صرف ته ئی .

۴ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَ الْجُبْنِ وَالْهَرَمِ، وَالبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ» [متفق عليه: ۶۳۶۷، ۶۸۷۳ . وهذا لفظ مسلم]

اے اللہ! زه پناهي غوارم په تا سره د کمزوري نه او د سُستی (د بدن) نه او د بزدلي نه او د بوډا توب نه او د شومتيا نه او پناهي غوارم په تا سره د قبر د عذاب نه او د ژوند او د مرگ د فتنی نه .

د سلام نه مخکنی ډیر دعاگانی کول.

عن عبدالله بن عمر رضي الله عنهما قال: ((كُنَّا إِذَا كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ ... الْحَدِيثِ)) إِلَى أَنْ قَالَ: ((ثُمَّ لِيَتَخَيَّرَ مِنَ الدُّعَاءِ أَعْجَبَهُ إِلَيْهِ فَيَدْعُو)) [رواه البخاري: ۸۳۵].

د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما فرمائی کله چی مونږه د نبی ﷺ سره وو... حدیث» تردی پوری چه وفرمائیل: «بیا دی هغه دعاء غوره کړي چی ډیره خوبه وی ورته او په هغی دی دعاء وغواری.

د مونخ نه پس اذکار:

((أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ))

ترجمه: بخنه غواړم د الله نه، بخنه غواړم د الله نه، بخنه غواړم د الله نه، اے الله! ستا ذات سلامتیا والا دی، او سلامتیا ستا دطرفنه ده، ته ډیرو برکتونو والا ئی اے ذوالجلال والا کرام ذاته.

[رواه مسلم: ۱۳۳۴]

((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ ، وَلَهُ الْحَمْدُ ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ))

ترجمه: نشته حقدار د بندگۍ سیوا د الله پاک نه یک یو دی، شریک ورسره نشته، هغه دپاره بادشاهي ده، او د هغه دپاره ټولی ستائینی دی، په هر څه قدرت لرونکی دی، اے الله! نشته منع کونکی د هغه څه چی ته ئی ورکوی، او نشته دی ورکونکی د هغه څه چی ته ئی منع کوی اوفائده نشی ورکولی ستا په مقابله کښې مالدار ته مالداري د هغه.

[متفق علیه: ۸۴۴، ۱۳۳۸]

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ ، وَلَهُ الْحَمْدُ ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ ، لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ ، وَلَهُ الشَّاءُ الْحَسَنُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ »

نشته حقدار د بندگۍ سیوا د الله پاک نه یک یو دي ، شریک ورسره نشته ، هغه دپاره بادشاهي ده ، او د هغه دپاره ټولی ستائینی دی ، په هر څه قدرت لرونکی دی ، نشته د گناه نه اړونکی او د نیکی توفیق ورکونکی مگر صرف یو الله دی ، نشته حقدار د بندگۍ سیوا د الله پاک نه ، مونږ بندگی نه کوو مگر صرف د دغه الله ، د هغه دپاره نعمتونه او فضل دی ، او د هغه دپاره ټولی خائسته ستائینی دی ، نشته حقدار د بندگۍ سیوا د الله پاک نه، مونږه هغه دپاره خپله بندگی خاص کونکی یو اگر که کافران ئی بد گنږی ، [رواه مسلم: ۱۳۴۳].

ددی نه پس دی ووائی «سُبْحَانَ اللَّهِ» ثلاثًا و ثلاثین مرةً ، و «الْحَمْدُ لِلَّهِ» ثلاثًا و ثلاثین مرةً ، و «اللَّهُ أَكْبَرُ» ثلاثًا و ثلاثین مرةً ، (سبحان الله) (۳۳) دری دیرش کرتہ (الحمد لله) (۳۳) دری دیرش (الله اکبر) (۳۳) دری دیرش کرتہ وائی .

اوبیا د سلو (۱۰۰) پوره کولو دپاره به دا دعاء وائی : «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ ، وَلَهُ الْحَمْدُ ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»
 نشته حقدار د بندگی سیوا د الله پاک نه یک یو دی ، شریک ورسره نشته ، هغه دپاره بادشاهی ده ، او د هغه دپاره ټولی ستائینی دی ، په هر څه قدرت لرونکی دی. [رواه مسلم: ۱۳۵۴]

وتر مونخ کبني د سلام نه پس ذکر:

«سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ» ثلاث مرات، ويرفع صوته بالثالثة .

پاکي ده (الله تعالی) لره چی بادشاه دی او پاک ذات دی (د هر قسم عیب نه) دری ځله به دا وائی او په دریم ځل به آواز اوچت کړی. [رواه النسائي: ۱۷۳۳]

د مری دیاره په جنازه کښی دعاء:

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ وَعَافِهِ ، وَاعْفُ عَنْهُ ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ ، وَوَسِّعْ مُدْخَلَهُ ، وَاغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ ، وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ».

اے الله ! بخنه ورته وکړی رحم ورباندى وکړی ، معافی ورته وکړی ، عزتمنده ملمستیا ئی وکړی ، او فراخه کړی دده خائى د وړداخلیدو او دى اووینځه په اوبو ، اووره ، او گلی باندی او پاک ئی کړه د گناهونو نه لکه څنگه چی سپینه جامه د خپرو نه پاکیدلی شی ، او دده د کور په بدل کښی ورله غوره کور ورکړي او اهل ورله ورکړي غوره دده د اهل نه ، او ملگری ورله ورکړه غوره د ملگری دده نه او جنت ته ئی وړداخل کړي او د قبر د عذاب او د اور د عذاب نه ئی محفوظ اوساته . [رواه مسلم: ۲۲۳۲]

داستخاری دعاء

(د هغې د آداء کولو طریقه): دوه رکعاته مونځ کولو نه پس په دا دعاء وواي:

((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ (ويسمي حاجته) خَيْرٌ لِي فِي دِينِي، وَمَعَاشِي، وَعَاقِبَةُ أُمْرِي، فَاقْدِرْهُ لِي، وَيَسِّرْهُ لِي، ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي، وَمَعَاشِي، وَعَاقِبَةُ أُمْرِي، فَاصْرِفْهُ عَنِّي، وَاصْرِفْنِي عَنْهُ، وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ)) .

اے الله! زه طلب د خير کوم ستا نه په سبب د علم ستا باندې او طلب د توفيق کوم ستا نه په سبب د قدرت ستا باندې او زه سوال کوم ستا نه ستا د لوی مهربانئ يقينا ته قدرت والا ئی او زما هيڅ قدرت نشته دی، او ته په هر څه پوهیږی او زه نه پوهیږم او ته څه پوهیږی په پتو څیزونو باندې، اے الله! کچرته ستا په علم کښی دا کار (د هغه کار نوم به واخلي) زما دپاره غوره وی زما په دین کښی او زما په ژوند کښی او د آخری انجام په لحاظ سره د کار زما دپاره، نو توفیق راکړی ماته ددی کار او دا کار راته آسان کړه او برکت راله پکښی واچوي، او کچرته ستا په علم کښی دا کار (د

هغه کار نوم به واخلي) زما دپاره شروی زما په دين کښی او
 زما په ژوند دنياوی کښی او د آخرنی انجام د کار زما کښی،
 نو دا کار زما نه واره وه او ما ددی کار نه واره وه او توفیق
 راکړه ما ته د خیر کوم ځائی کښی چه وی او بیا ما په هغی
 باندی خوشحاله کړه. [رواه البخاري ۱۱۶۲].

وبالله تعالی التوفیق